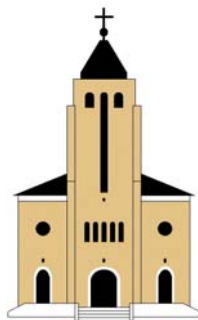

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2013/1. SZÁM • FEBRUÁR 10.

HAMU ÉS POR

Közeledik a nagyböjti időszak kezdete, amikor tudatos önvizsgálattal, imádsággal, a szeretet tetteinek gyakorlásával és a megbékélés lelkületének erősítésével készülünk Jézus feltámadásának megünneplésére. A nagyböjt első napján, Hamvázó-szerdán az egyház liturgiájában megjelenik a hamvazás szertartása, amikor a megszentelt hamu hintése közben elhangzik egy felhívás: *„Emlékezzél, ember, hogy por vagy és porrá leszel!”*

Első benyomásként egyfajta szomorúságot sugallhat ez a fajta liturgikus felszólítás, de valójában a legnagyobb emberi szabadság megélésére serkentenek bennünket az elhangzó szavak. Megjelenik benne az emlékezés lelki folyamata, ami szembesülést és feltárást jelent. Egy olyan nehéz, de mégis örömteli önvizsgálatot, ami az embernek mint tudatos lénynek a sajátja. Nagy méltóság a számunkra, hogy képesek vagyunk a saját létezésünk gyökereire válaszokat keresni. Ebben a lelki munkában visszatükröződik számunkra létezésünk alaptapasztalata, a mulandóság.

Egy híressé vált film képe jelenik meg előttem, ahol egy római korban élő rabszolgatartó feláldozza az életét, hogy kifejezze megbecsülését a hajdanában őt felszabadító császár felé, és mentse annak az embernek az életét, aki képes lehet egy tisztább lelkületű, nemesebb Róma felépítésére. Kiszolgáltatva magát a rá támadó katonának, magasba emeli a karjait, és azt mondja: „Hamu és por.” S ez még csak egy Krisztus-tapasztalat nélküli ember nemes áldozata, aki egy magasabb rendű cél érdekében megszabadul a halálfélelemtől, és feláldozza életét.

A krisztushívó ember, amikor az evilági létezés időbeli korlátaira néz, már nem esik kétségbe, mert létezésének határai átnyúlnak a kézzelfogható tapasztalás határain. Testi elmúlásunk visszatükrözi számunkra a lélek halhatatlanságának távlatait. Egyszerre vagyunk hamu és por, valamint az örökkévaló Istenben elrejtett szeretett személyek. A halál mint határmezsgye jelenléte folyamatos pozitív visszajelzést ad. A Krisztus-tapasztalat megszabadít a halálfélelemtől, és szabaddá tesz az életre,

„mert a látható mulandó, a láthatatlan viszont örök.” (2 Kor 4,18)

N. K.

A BETEGEK SZENTSÉGE

„A szentségek Krisztustól rendelt látható jelek, amelyek jelképezik és közvetítik a megváltás kegyelmeit.” – A Hit évében a szentségeket járjuk körül, hogy egyre jobban megértsük azokat a szent titkokat, amelyek meghatározzák a keresztény ember életét. Jelen számunkban a betegek szentségének közösségi kiszolgáltatásához kapcsolódóan erről a szentségről olvashatunk.

• *Beteg valamelyiktek? Hívassa el az Egyház előljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer.* (Jak 5, 14-15)

• *A betegek szent kenetével és a papok imádságával az Egyház a szenvedő és megdicsőült Krisztusnak ajánlja a betegeket, hogy nekik enyhületet és üdvösséget szerezzen; sőt buzdítja őket, hogy tudatosan csatlakozzanak Krisztus szenvedéséhez és halálához, és így szolgálják Isten népének lelki javát.* (II.Vatikáni Zsinat, Lumen Gentium 11.)

E két fontos idézetben benne is rejlik az Egyház mély tanítása a betegek szentségéről. A bibliai hivatkozás e szentség Krisztustól való eredetét igazolja. Benne megtalálható a szentség kiszolgáltatásának két fontos eleme: az olajjal való megkenés, illetve a beteg feletti, beteggel való imádság.

Krisztusnak a betegek iránti együttérzését számos helyen láthatjuk a Szentírásban. A testi gyógyítás mellett azonban minden alkalommal megjelenik a lelki gyógyítás is. Olyan orvos ő, aki nem csak az ember testét, hanem a lelkét is meg akarja gyógyítani, olyan orvos, akinek hatalma van a bűnök által ejtett sebek begyógyítására. A betegek szentségében ma is Krisztus érinti meg a rászorulókat.

Felmerülhet persze a kérdés, hogy Jézus miért nem gyógyított meg minden beteget. Azonban az ő gyógyításai a testi gyógyuláson túli, mélyebb üzenetet is hordoztak. Annak üzenetét, hogy Isten országában már nincs betegség és baj, hogy az Ő megváltó szenvedése és halála képes eltörölni azt a bűnt, aminek a betegség az egyik következménye.

Jézus nagyon komolyan veszi a betegekkel való törődést. Olyan komolyan, hogy azonosul is velük, amikor azt mondja: *„Beteg voltam és meglátogattatok.”* Tanítványait is küldi a betegekhez, hogy folytassák az ő testi-lelki gyógyulást hozó jelenlétét. *„Gyógyítsátok meg a betegeket!”* hangzik el Máté evangéliumában az apostolok feladatai között (Mt 10,8). Márknál pedig ez áll: *„Akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérni: Nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik, ha pedig betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak”* (Mk 16, 17-18)

Fontos tudni, hogy a köznyelvben elterjedt „utolsó kenet” elnevezés ellenére ez a szentség nemcsak a halálos veszélyben lévő szentsége, hanem azoké is, akik időssek, illetve súlyos betegségben szenvednek. Gyógyulás esetén e szentség egy másik betegségéül újra kiszolgáltatható. ▶

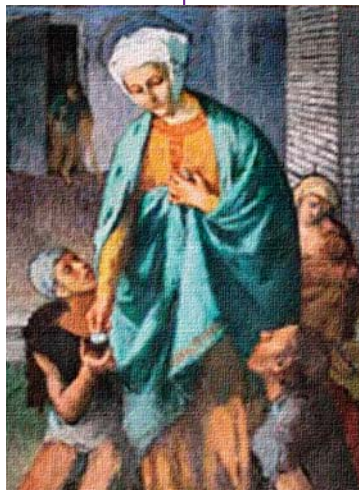
FEBRUÁR

Február hagyományos magyar neve Bőjtelő hava. A hónap jeles szentje az **Árpád-házi Boldog Erzsébet**.

Erzsébet az oly sok szentet adó Árpád-ház egyik ágacskája. Apja V. István magyar király, anyja Erzsébet kun hercegnő. Nagynénjei közül három is a szentek közé tartozik (Szent Margit, Szent Kinga és Boldog Jolán). Életéről nagyon kevés pontos adatunk van, születési ideje is bizonytalan, 1270 körül született Magyarországon. Kisgyermek korától kezdve a Nyulak szigetén, a domonkos apácáknál nevelkedett – ahol nagynénje is élt.

Életéről így ír Hevenes Gábor: „A tökéletességet atyja nővérének, Szent Margit oktatásából és eleven példamutatásából tanulta meg, amíg a pápa akaratából, aki megengedte, hogy elhagyja hazáját, Itáliába költözött, hogy minél teljesebben a lélek dolgaival való foglalkozásnak szentelhesse magát. Milánóba Szent Péter monostorát

választotta tartózkodási helyének, amelyet Mária, Károly szicíliai király házastársa, a magyar királyok magyar vérből való rokona, Erzsébetünknek, akiről most szólunk, apai részről való nővére alapított és látott el adományokkal gazdagon. Számos megvilágos-

dásban részesült Istentől és minden erényben, de különösen az alázatosság gyakorlásában magas fokra jutott fel. Örömteli foglalatosságként vállalta a legalantasabb szolgálatokat a ház körül, az edények mosogatását, a hálólhelyiségek söprését, a kemence fűtését. Minél inkább megalázta magát, annál nagyobbra növekedett iránta mennyei jegyesének szeretete, míg ki nem érdemelte a földi korona helyett a mennyeit.”

1320 körül halt meg, halála után szentségének híre mindenütt elterjedt.

Forrásmű: *Szentek élete*, SZIT, Budapest 2009.; Hevenes Gábor: *Régi magyar szentség*, Új Ember Kiadó, Budapest 1988. **K. E.**

▶ Mivel a betegek szentsége egyben a gyógyulás szentsége is, mind a papoknak, mind pedig a híveknek feladatuk, hogy buzdítsák a betegeket, időseket arra, hogy éljenek ezzel a szentséggel.

Mint szentségnek, a betegek szentségének is számos kegyelmi hatása van: vigasztalást és erőt ad a szenvedés, betegség, fájdalom,

öregség elviselésére, Krisztus szenvedésével egyesít, és ez a betegnek és az Egyháznak is javára válik, a teljes tisztaság állapotát idézi elő, hozzájárul a testi-lelki egészség helyreállításához, és egyben segít az örökéletre való felkészülésben.

Forrás: *Katolikus Egyház Katekizmusa*

N. Gy.

KARÁCSONYTÓL MOSTANÁIG

Az idei év rövid farsangja miatt a nagybőjti Mustármagban karácsonyig tekintünk vissza.

A szenteste pásztorjátékkal kezdődött, az éjféli mise előtt a felnőttek verssel-dallal köszöntötték a megszületett Megváltót. Éjféli mise után egy-egy pohár forralt bor mellett beszélgethettünk egymással. A karácsonyi ünnepi mise után az Angyali Hangok kórus énekelt.

Hálaadó szentmisénken végigtekintettünk az elmúlt esztendőn, és közösségeink képviselői ismét hálaadással és a jövő felé forduló kérésekkel fordultak Istenhez.

A gitárzenekar koncertje immár évről

évre visszatérő esemény templomunkban. A dugig megtelt templomban együtt zenélő-éneklő fiatalok mindig jó kedvre derítik azokat, akik szakítanak erre időt. Jó lenne,

ha a közösség tagjai is nagyobb létszámban vennének részt ezen a kerületi szinten is fontos kulturális eseményen.

Szent Balázs ünnepéhez kapcsolódóan pedig a balázsáldásban részesültünk.

TAIZÉI TALÁLKOZÓ RÓMÁBAN

Plébániánk fiataljai (erzsébeti testvéreikkel együtt) idén is részt vettek a Taizéi Találkozóon, melyet ez alkalommal Rómában rendeztek meg. Ez egy ökumenikus keresztény találkozó, melyre nagyrészt európai országokból érkeznek a 16–35 éves résztvevők. Céljuk, hogy a kiscsoportos beszélgetésekben személyes tapasztalataik megosztásával építsék saját és csoporttársaik hitét, valamint, hogy esetleges kérdéseikre választ kapjanak. Szerves részét képezik a programnak az imaórák a kereszthódolat, melyeket ebben az évben Róma különböző bazilikáiban tartottak.

A Rómában eltöltött napokról, élményekről kérdeztük **Nonót** (17), **Danit** (21), **Ferkót** (23) és **Mátét** (31).

■ **Volatok már ezelőtt Taizéi Találkozóon? Ha igen, miben volt más (jobb, esetleg nem annyira jó), mint az idei?**

M: Ezelőtt egyszer voltam Taizéi Találkozóon, Bécsben. A legfőbb különbség Bécs és Róma között, hogy több mint 10 évet öregedtem, tehát mindent máshogy éltem meg. Szerintem ezeken a találkozókön alkalmazkodni kell a helyi adottságokhoz, és ez másmilyen hangulatot is ad az egésznek. Itt Rómában például a díszletben elhagyták az eddig megszokott narancssárga hátteret, de ez nem feltétlen volt baj, hiszen a mécsesekkel és az ikonokkal meg tudták teremteni ugyanazt a lelkületet.

N: Még nem voltam Taizéi Találkozóon, nekem nagyon tetszett. Az egészet áthatotta

az olasz temperamentum, nagyon kedves és segítőkész volt mindenki.

F: Egy évvel ezelőtt voltam Berlinben a találkozón, egyértelmű volt, hogy most is megyek Rómába. Megfelelő lelkülettel, ráhangolódással készültem a találkozóra, de nem olyan volt, mint amit elképzeltem a tavalyi után. Más volt a hangulata a számomra, mint a korábbinak. Jó volt, de másképpen volt jó.

D: Nekem ez volt az első Taizéi Találkozó, de nagyon tetszett, és az elkövetkezendő években is szívesen részt vennék rajta.

■ **Mi volt a legjobb élményetek Rómában?**

F: Az imaórák a bazilikákban voltak, bátorító volt, hogy minden nemzet a saját nyelvén imádkozott ugyanahhoz az Istenhez. Az énekek is szépek voltak, mert azokat mindenki ugyanúgy énekelte. Egyik este az imádság a Szent Péter téren volt, a pápával együtt imádkoztunk. A Szentatya jelenléte jó érzéssel töltött be engem. Ez volt a legjobb élményem Rómából.

▶ **N:** A legjobb élményemnek én is azt az esetét mondanám, amikor a Szent Péter téren közösen imádkoztunk Benedetto pápával. Hideg volt, és tömeg, és nem sokat értettem a szövegből, mégis hatalmas élmény volt a több ezres tömeg közepén, ugyanazért a célért imádkozni.

D: A pápával való közös ima a Szent Péter téren tényleg nagyon felemelő érzés volt. De minden egyes nap újabb élményekkel gazdagodtam.

M: Legjobb élményem Rómában nekem nagyon személyes. Eleinte nagyon el voltam keseredve, hogy a szólóéneklésem miatt nem lehetek a többiekkel eleget, de amikor ezen túl tudtam lépni, elkezdtem élvezni és végül ez lett a legnagyobb élményem is. Nem mindennap adatik meg az embernek, hogy például a Lateráni bazilikában szólót énekeljen...

■ **Kötöttetek új barátságokat, ismeretségeket más országokból érkezőkkel?**

N: Új barátokat inkább a csapatunk „másik feléből”, az erzsébetiek közül szereztem. De az, hogy nem barátkoztam más nemzethez tartozókkal saját hibám volt, lehetőségem lett volna rá bőven, hiszen mindenki nyitott volt; ezen még javítani szeretnék legközelebb.

M: A vendéglátó néninkkel kötöttünk barátságot. Amikor hazaértem, már jelölt a Facebookon. Nem mondom, hogy minden

nap levelezünk, de váltottunk már néhány sort, és ő legalább annyira hálás, hogy megismert bennünket, mint amennyire mi vagyunk a kedvességéért és vendégszeretetéért.

D: Igen, és remek volt új emberekkel és más nemzetbeli fiatalokkal megismerkedni! A kiscsoportos foglalkozások remek alkalmat biztosítottak, hogy kicsit közelebről is megtapasztaljuk a világban élő hasonló gondolkodású és hitű ifjakat.

■ **Szeretnék jövőre is részt venni a találkozón?**

F: Természetesen igen, és remélem, hogy a körülmények is megengedik.

D: Egészen biztos, hogy részt veszek a következő, strasbourg-i találkozón is!

M: Még nem tudom. Itthon Magyarországon gyakran énekelek taizéi programokon, ezt nem is fogom abbahagyni. Az utazás sincs kizárva, de az is igaz, hogy Róma, mint helyszín, még vonzóbbá tette számomra az utazást.

N: Szeretnék a jövőben is Taizéi Találkozóra, ha alkalmam lesz rá, én ott leszek!

Köszönjük, hogy szakítottatok időt élményeitek, véleményetek megosztására. Ez természetesen csak egy apró szelete ennek a találkozásnak, de reméljük, hogy sikerült a szellemét, a lényegét a fenti sorokon keresztül átadni, esetleg kedvet teremteni a többi ifinek is a következő alkalomhoz. N. E.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2013.

Január 20. – Az ökumenikus imahét kezdete – olvashattuk újságunk előző számában. Vagyis kezdődik az „Imahét a Krisztus-hívők egységéért”. Az idei év mottója: „Mit kíván tőlünk az Isten” (Mik 6,6-8) – tehát az imahét az ember egyéni és közösségi hivatását helyezte az előtérbe.

A Katolikus Egyház ökumenikus törekvése a II. Vatikáni Zsinat tanításán alapszik, ugyanis „a II. Vatikáni Zsinat kifejezetten óhajtott, hogy a katolikusok olyan szeretettel öleljék át az összes keresztényt, mely az igazságban le akar győzni mindent, ami elválaszt; reménykedve és imádkozva cselekedjenek a keresztények egysége előmozdításáért.”

Minden nap este 6-kor találkoztunk kerületünk más-más templomában. Az egyes imaalkalmak felépítése vázlatosan a következő volt: énekek, köszöntések, bemutatkozás, igehirdetés és igemagyarázat, imádság, áldás, elköszönés. Minden temp-

lomban mindig más felekezeti vendég atya prédikált.

Hétfő: A pár hónapja elkészült szemere-telepi új református templom csodálatos egyszerűségében találkoztunk, ahol *Deák László* evangélikus lelkész hirdetett igét. „*Úton Krisztus megtöretett testével*” volt a címe prédikációjának. Fiatalos lendülettel arról beszélt, ami közös az úrvacsorában és a szentáldozásban.

Kedd: A Kossuth téri evangélikus templom volt a helyszín. Itt *Kiss László* református lelkész „*Úton a szabadság felé*” igehirdetését halhattuk.

Szerda: A baptista imaház várt minket, ahol külön kedves meglepetésként duplán otthon érezhettük magunkat, mivel *Károly atya* prédikált a „*Vak meggyógyítása*” evangéliumi rész kapcsán a bátorságról, szabadságról, igazságról, hitről.

Csütörtök: A mi templomunkba gyülekeztünk keresztény testvéreinkkel, és hall-

▶ hattuk *Nyári István* baptista lelkészt arról, hogy „úton, útban” vagyunk Istenhez.

Péntek: A Havanna-telepi Szent László templom adott helyet az imahét utolsó alkalmának. Igét hirdetett *Győri Gábor* evangélikus lelkész. Megkapó volt, amikor többek között arról beszélt, hogy senkinek ne kelljen szégyenkeznie azért, ha egy másik keresztény felekezet templomába tér be. Ezen a záró alkalmon minden lelkész még egyszer megnyilatkozhatott. A vendéglátók útravalóul egy kis képecskével leptek meg minket, amelyen Jézus látható, amint bontja a falakat.

Kedves Testvérek, nagyon biztatnék mindenkit, hogy a következő évben minél nagyobb számban vegyünk részt ezeken az alkalmakon, itt tényleg megtapasztalhatjuk keresztény testvéreink meleg szeretetét, kedvességét, ahogy fogadnak minket, ahogy

saját szavaikkal imádkoznak, valamint lelkészek, papok felkészült, érthető és felejtethetetlen, tartalommal teli igehirdetéseit. Külön öröm számunkra, hogy megtapasztaltuk, hogy a kerületünkben munkálkodó papok barátságosan, ismerősként, tisztelettel és megbecsüléssel fordulnak egymáshoz, valamint a hívekhez.

Valamint meg említenék egy nagyon kedves szokást, a résztvevő lelkészek, papok minden egyes alkalommal kézfogással búcsúznak a templom ajtajában mindenkitől a saját köszönésükkel. Ez először egy kicsit szokatlan – mit is mondjunk? – tanakodtunk, de a kedves mosoly mindig feloldja ezt a zavart, és nagyon örülünk, ha helyére kerül: *Erős a mi várunk Istenünk! – Az Úr áldjon meg! – Dicsértessék a Jézus Krisztus! – Áldás Békesség!*

Sz. K.

NAPPALI MELEGEDŐ

December 18-án az Üllői úton megnyílt a *Tiszta Forrás Alapítvány* nappali melegedője. Az átadáson én is részt vettem, Károly atya megbízásából képviseltem a plébániát.

Sajnos az idő nem kedvezett, zuhogó esőben vártuk a vendégeket. Rövid köszöntő után Márkus Gábor református lelkész és Csomó Tamás alpolgármester közösen avatták fel a minden igényt kielégítő új melegedőt. A kerületi hajléktalanok létszáma krízises hideg időben 150 körül van. „Az idén télen nem fognak megfagyni az utcán, mindenkinek jut meleg étel is” – mondta Csomó

Tamás. Az ünnepség bent a melegben folytatódott. Márkus Gábor, református lelkész az alapítvány kuratóriumának elnöke elmondta, hogy közel 100 milliós volt a beruházás, melynek felét más forrásból sikerült fedezni. A karitászt nevében felajánlottam, hogy meleg ruhával, takaróval és amivel tudunk segítni, hiszen minden adományra szükség van.

N. J. G

A hirdetésekéből azóta már tudjuk, hogy a közösségünk tagjai is nagy szeretettel gyűjtöttek a rászorulóknak a rászorulóknak köszönhetően sok-sok meleg holmi jutott el a rászorulókhöz. Köszönet érte. (szerk.)

EGERBEN JÁRTUNK...

Sokéves hagyománynak megfelelően idén januárban is megrendezték az Országos Lelkipásztori–Teológiai Napokat Egerben.

A Lelkipásztori Napokon nemcsak a határon belül élő magyar katolikusok, hanem a határon kívül élők is részt vettek. Jöttek Felvidékről, Erdélyből, Kárpátaljáról, Délvidékről is testvérek. A találkozó témája ebben az évben a hit köre épült, önmagunk és környezetünk evangelizálásával foglalkozott.

Hallhattunk előadásokat az Atya-tapasztalatról hitünkben, a Krisztusra alapozott hitről, a felnőttkori hitről, a hit válságáról, a Szentlélek szerepéről az új evangelizációban és a megélt hitről, amely küldetést ad.

A *Krisztusra alapozott hit* című előadásban megfogalmazódott a keresztény ember feladata. Aki Krisztusban ver gyökeret, hozzáfőmélódik a Fiúhoz, az ajándékba kapott világot a Fiú felé fordulva köszöni meg, aki életre keltette a bűnből fakadó halálból. Krisztus elébe semmit nem helyez.

A *felnőttkori hitről* tartott beszédből megtudhattuk, hogy a hit alapvetően felnőtt embernek való, a felnőtt az, aki képes a hit tartalmát teljes egészében felismerni. Ez folytonos tanulási folyamat, mely szintetizálást, értelmezést feltételez, és szükségessé teszi a megerősítések is.

A *hit válságáról* szóló előadásban hallhattuk, hogy az ember – az áteredő bűn óta – nem a hite, hanem a saját feje után megy, s a mulandósággal kell szembesülnie ahhoz,

hogy irányváltásra határozza el magát az életében. Az önfejű pogányok jelenléte a történelem folyamán mindig is fellelhető volt a társadalomban. A hit válságát okozza az Istennel való kapcsolat hiánya, az ima hiánya.

A *megélt hitről* szólva elhangzott, hogy az elhivatott kereszténynek feladata az úttörés, útkeresés, kockáztatás. Merni kell elő-

remenni, másként gondolkodni, máshogy élni! Mindezekhez nélkülözhetetlen Istennel való együttműködésünk.

Az elhangzott előadásokban választ kaphattunk kételyeinkre, és megerősítést hitünkben. Ebben a szűk négy napban sok tartalmas előadásban volt részünk, jó hangulatú beszélgetéseken vettünk részt. Az egész ott eltöltött időre a szeretet légköre volt jellemző.

A beszédek meghallgathatók lesznek a www.szentistvantv.hu című oldalon.

K. E.

BARKÓ CSALÁD

Egyszerre könnyű és nehéz feladatot kaptunk, amikor Gyöngyi szólt, hogy az „Ismerős arcok” sorozat keretében interjút kellene készítenünk a Barkó családdal. Könnyű volt a feladat, mert bármikor szívesen töltjük velük/náluk az időnket, másrésztől nehéz volt, mert ez mégis csak egy komoly műfaj, és aki ismeri Szabolcs humorát, az el tudja képzelni, milyen nehéz ezt papíron visszaadni...

Kezdjük tehát ott, hogy bizonyára sokan ismeritek a Barkó családot. Vasárnap fél 10-es mise, jobb első padosor. Azaz, hogy bizonyosan csak arról tudunk beszámolni, hogy eddig ott ültek, mert most Szabolcs elégedetten konstatálta, hogy beérett a hosszú évek munkájának gyümölcse, azaz nem hiába ültek az első sorban, mert végre bekerültek a Mustármagba... ☺

Majd meglátjuk, ülésrend dolgában mit hoz a jövő, az is lehet, hogy maradnak a

megszokott helyen a cikk után is, mert innen jól lehet látni, nem történik-e csalás a NAMI-sorsoláson...

A család tagjai Emőke, Szabolcs és a gyerekek, születési sorrendben Regina (13 éves), Bianka (10) és Nimród (7).

Emőke született pesterzsébeti, de a wekerlei plébániára járt, Szabolcs pedig tősgyökeres lőrinci. Gyerek- és fiatalkorában a Szent Margit Plébániához kötődött, Kalliszt atyánál ministrált, nagyon szerette

ezt a ferences közeget. Természetesnek tűnt, hogy bátyjaihoz hasonlóan – a család régi ferences kötődése miatt is – Esztergomban, a Ferences Gimnáziumban folytassa tanulmányait. A gimnázium elvégzése után következett az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola, ami nemcsak a felsőoktatási képzés színtere volt, hanem egyben itt ismerkedett meg Emókéval is. (Mindketten építészmérnökként végeztek a főiskolán.)

Álljon itt néhány szó erejéig, ahogyan egy közös trolibuszúton történt megismerkedésükre visszaemlékeznek, amikor is Szabolcs odalép Emókéhoz az említett járművön.

Emőke gondolatban: „*Úr-isten, mit fogok beszélni ezzel a sráccal?*”

Szabi: „*Természetesen láttam, hogy Emőke izgul és összerezzen, ahogy hozzá szóltam, és tudtam, teljes mértékben ura vagyok a helyzetnek.*”

Emőke: „*Most is előttem van a zöld pólójában, farmerdzsekijében...*”

(Itt Nimród félálomban megjegyzi: „*Apa, miért kell megszólítani egy idegent?!?*)

Szabolcs tehát ura volt a helyzetnek egészen addig, amíg 1998-ban egy szép szeptemberi délutánon összeházasodtak. Azután születtek a gyerekek szépen sorban. Ebben az időben laktak a IX. kerületben, majd Erzsébeten, végül visszaköltöztek Lőrincre.

Amint Regina elsőáldozó korba lépett,

egy ismerős család hívásának eleget téve egy vasárnap ellátogattak Szemerére, és azóta rendszeres tagjaivá váltak a szemerei közösségnek. Emőke, Szabolcs és a gyerekek is egybehangzóan említik, hogy nagyon szimpatikus volt nekik Zsolt atya, másrészről pedig a közösség vonzereje volt megkapó.

Szóba kerül a beszélgetés során a Passiójáték – amelyben a részvétel nagyon sok ismerőst, barátot hozott –, a plébániai bál, a betlehemesek, a családi tábor, az augusztus 20-i ünnepség, és még megannyi alkalom, amelyekben talán az a közös, hogy sokunkkal együtt megélhették, hogy „ez egy befogadó plébánia”. Nagyon

jók a mise utáni beszélgetések – bár Regi szerint „*ezekről időnként úgy kell elrángatni Anyáékat*”.

Említik, hogy az első misén hátrafordultak az Alleluja felcsendülésekor, mert ilyen szép hangú kántort még nem hallottak énekelni, mint amilyen Hajni. Beszélnek arról is, hogy nemcsak a betlehem és a szent sír készül el minden évben páratlanul szépen, de az egész év folyamán nagyon ízléses, visszafogott, ötletes és hibátlan a díszítés – Zoli profin végzi a dolgát. A miséket a magas színvonalon éneklő gyerek és felnőtt kórus teszi színesebbé és emelkedettebbé. Ezek a momentumok is bizonyára könnyen elősegítették, hogy megkedvelték ezt a plébániát.

A lányok elmondják, hogy nagyon tet- ▶

- ▶ szik nekik Karesz atya prédikációiban, hogy a felnőtteken kívül sokszor megszólítja a gyerekeket, és különböző történeteken keresztül teszi érthetővé a felolvasott Szentírási részeket.

Beszélünk ekkor már mindenről, gyereknevelésről (megosztjuk a gyerekek véleménye arról, hogy kit tartanak szigorúbbnak, kit engedékenyebbnek), szülőkről, hogy vajon mennyiben látjuk szüleinket egyes lépésünkben, döntésünkben, és hogy vajon mit sikerül majd átadni a gyerekek számára abból az értékrendből, azokból az értékekből, amelyekről - Emőke megfogalmazásában - már Szabolccsal való megismerkedésükkor kiderült, hogy nagyon sok hasonlóságot mutatnak.

Emőke édesanyja - sajnos már csak egyedüli nagyszülőként - segíti a családot a gyereknevelés mindennapi teendőiben. El is kél időnként a segítség, hiszen Emőke egész napi programját a gyerekek menedzselése, szállítása teszi ki. Mindezt teszi olyan fáradhatatlanul, hogy képes két nap alatt akár 2000 kilométert autózni, hogy minden gyerek eljusson az osztály-

kirándulásokról - adott időre az ország egyik végéből a másikba - az RSG- vagy karateversenyre, ottan pedig haza...

A befogadottakból időközben befogadók lettek, van olyan család a közösségben, akiknek Emőkéék szóltak, hogy érdemes megnézni egyszer Szemerét...

A beszélgetés után azon tűnődtem, hogy milyen jó, hogy a Barkó család megérezte és elfogadta a közösség befogadó szándékát. Szabolcs vidám megközelítéseit nagyon sokszor éreztem már igazán közösségteremtőnek. Most ennek kapcsán középiskolai osztályfőnököm gondolatai jutnak eszembe, aki nagyon sokszor tréfás formában fejezte ki egyébként komoly mondanóját és ilyenkor mindig hozzátette: *„Tudjátok picinyeim, hogy akkor beszéltek a legkomolyabban, amikor viccelek.”* - és ez így is volt.

K. J. és K. L. M

FEOLVASÁS A SZENTMISÉN

Kedves Testvérek!

Plébániánkon szokás, hogy a szentmisén az olvasmányt, a szentleckét, és – újabban – a hívek könyörgéseit is a hívek soraiból kikerülő személy olvassa fel.

HÁZASPÁROK ÚTJA

2013. március 9-én buszos zárandoklatot szervezünk Óbudavárra. A Házaspárok útját járjuk végig családjainkkal, mely egy 2 km-es erdei séta 15 stációval a Balaton Felvidéken. Utána a napot misével, ebéddel, játékkal töltjük közösen. Jelentkezni a misék után a sekrestyében illetve fogadási időben az irodán lehet 2000 Ft előleg befizetésével. Várjuk 15 évnél idősebb gyermekfoglalkoztatók jelentkezését is. Az ő számukra a zárandoklat ingyenes! Mindenkit szeretettel várunk!

Azért van ez így, hogy ezáltal jobban megértsük és átérezzük, hogy a szentmisét a hívek a pappal közösen mutatják be. Tehát nem nézői, hanem résztvevői annak. A felolvasás nem néhányak kiváltsága, hanem mindazok bekapcsolódhatnak, akik az aktuális szöveg előzetes átolvasása, átgondolása és megértése után – lehetőleg – szépen artikulálva, hangosan, érthetően, a szöveget hangsúlyozással mások számára értelmezve képesek olvasni, és akkor sem jönnek zavarba, ha sok ember néz velük szembe. A felolvasás nem színpadi produkció, hanem szolgálat, a közös imádság része, ezért túlzott szerénység senkit ne tartson vissza – minden kedves testvér jelentkezését szívesen várjuk!

A felolvasásra jelentkezés és a felolvasás technikai részleteinek megbeszélése ügyében kérjük, forduljanak *Kollányiné Dohán Judit*hoz (telefon: 06-20/825-8464).

PLÉBÁNIAI MINITÁBOR

Március 14–17-ig plébániai hétvégét töltünk Nemesnádudvaron. A hétvége témája: **A történelem összeköt.** Ezekben a napokban szeretnénk történelmünk eseményeit alaposabban megismerni, természetesen játékos formában, de szánnánk időt a nagybőjti készületre és a kötetlen együttlétre is. Örömlénk, ha kicsik, nagyok, fiatalok és idősebbek is csatlakoznának hozzánk.

A részletes információkat hamarosan plakáton közöljük, a jelentkezési határidő február végén lesz.

■ Az év fordulója már-már mondhatjuk, hogy megszokott módon, a **taizéi találkozón** találja plébániánk kis csapatát. 2011/12 fordulóján Berlinben jártak. Januárban ugyancsak megszokott esemény már az **ökumenikus imahét** is. Februárban pedig a plébánia szalézi gyökereire emlékezünk: **Don Bosco napján** egy indiai atya járt nálunk. Nagybőjtben a fiatalok a **NABIT**-on, illetve az ócsai erdőben való **vir-**

rasztáson vettek részt, a felnőttekkel pedig Válra vonultunk vissza egy kis **lelki töltekezésre**.

► Tavasszal 20 gyermek járult **első-áldozáshoz**, és persze voltak **ifjúsági lelkigyakorlat** (Vál) és **zarándoklat** (Márianosztra) is, valamint jelen volt

tunk az **Élő Rózsafüzéren** is. A tavasz vége legjelentősebb plébániai eseménye talán a **lengyelországi zarándoklat** volt, Krakko környékén töltöttünk 4 szép napot.

A nyár változást hozott a plébánia életében: búcsúznunk kellett Zsolt atyától és Mahi atyától, így az **augusztusi búcsú** fogalma új tartalommal is megtelt.

■ Ősztől újra kezdődött a **hittanos élet**, volt **lelkigyakorlat ifiknek** Ipolytölgyesen, volt **ADIT** és adventi **plébániai lelkinap**, hogy csak néhányat emeljek ki az őszi-téli plébániai programok közül. Ismét fogadalmat tettek azok, akik egy évig vállalják a napi egy tized **rózsafüzért**, valamint tavaly is sokan voltunk az **adventi rorátékon**.

► Természetesen kirándulásokban, táborokban sem szükkölködtünk: voltak **babakocsis kirándulások**, ismét volt

Tátra-túra, jártunk a Bakonyban, a Zemplénben. Táboroztunk az általános iskolásokkal röviden (**minitáborok**) és hosszan (**nyári tábor**), volt **napközis táborunk** is. Az ifiknek szánt kínálat is gazdag volt: a lelkigyakorlattól a sziklamászásig igen színes paletta várt rájuk. Sőt az **egyházmegyei nagy ifjúsági táborba** is sokan eljutottak. A **férfikör Esztergomban** járt, a **karitászosok Sárospatakon** voltak, és persze megint

volt **plébániai nagytábor**, az idén a Zala megyei Botfán.

■ Táncos kedvű testvéreink koruknak megfelelő rendezvényeken rophatták táncot: az ifi- vagy a 20+ bálakon, de a **plébániai bál** sem maradt el az idén sem. A sportosabbak pedig ismét rajt-hoz álltak a K&H **Maraton váltón**, a

„sportkedvelők” pedig **Zsolt atya ejtőernyős ugrását** nézhették meg.

► **Kulturális programokra** is mentünk (színház, galéria), és programok jöttek helyünkbe is (gitárzenekar). Saját kórusainkat is rendszeresen hallgathattuk.

■ **Közösségeink** is tovább folytatták a munkát: nem maradt abba a **Családfrissítő**, és a legfrissebb plébániai közösség a **nyugdijasoké**.

► A templom és a plébánia **épült-szépült** az idén is: elkészültek az ablakok párkányai, ismét volt festés-mázolás, ugyancsak kész lett a csatorna, új erősítőt kapott a templom hangosítása, a térkövezési munkák pedig szó szerint a szemünk előtt és a lábunk alatt folytak. Szép lett, és főleg igen jól jött, hogy az adventi vásár locspocsában nem kellett a sárban dagonyáznunk.

■ **A számok nyelvén** pedig így alakult az élet: volt 60 tetemetés és 27 kereszteselés (szemben a tavalyi 53/30 aránnyal). Idén is 6 pár fogadott templomunkban örök hűséget egymásnak, akárcsak tavaly. 450 szentmise volt a templomban, és kb. 17 000-en járultak szentáldozáshoz.

Hála legyen az Úristennek mindazokért a kegyelmekért, amelyekkel a tavalyi évben halmozott el minket!

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **február 13. szerda:** Hamvazószerda, a nagyböjt kezdete. Az este 6 órai szentmisében a hamvazás szertartásában részesülhetünk.

■ **Nagyböjt péntekjein** keresztúti ájtatosságot tartunk, a szertartás mindig este ¼6-kor kezdődik, utána szentmisén vehetünk részt. Nagyböjt péntekjein csak este lesznek szentmisék!

■ **február 13. szerda:** a Fatimai Szűzanya emléknapja kerületünkben. Az imádság az Havanna-telepi plébánián lesz: 5 óraker rózsafüzér, 6 óraker szentmise;

■ **február 18. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **február 24. vasárnap:** Gyűjtés a katolikus iskolák javára;

■ **február 24. vasárnap:** 16 óraker a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián.

■ **március 1. péntek:** elsőpéntek, este 6 óraker szentmise Jézus szíve tiszteletére;

■ **március 13. szerda:** a Fatimai Szűzanya emléknapja. Imaest az Ibolya utcai kápolnában: 5 óraker rózsafüzér, utána szentmise;

■ **március 14. csütörtök:** reggel 7 óraker szentmise Dobis Evin atya halálának 3. évfordulóján;

■ **március 17. vasárnap:** Gyűjtés a szentföldi keresztények javára;

■ **március 18. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK

■ **február 19. kedd:** 19 óraker férfikör a plébánián;

■ **február 22. péntek:** délután 4 óraker nyugdíjasklub a plébánián;

■ **február 22-23. péntek-szombat:** barlangtúra Aggteleken;

■ **február 27. szerda:** este 7 órától asszonykör a plébánián, előtte 6 órától szentmise;

■ **március 9. szombat:** a Családfrissítő zárandoklata Óbudavárra (◀ a részletes hirdetést lásd a 13. oldalon!);

■ **március 14–17. csütörtök–vasárnap:** Plébániai minitábor Nemesnádudvaron (◀ a részletes hirdetést lásd a 13. oldalon!);

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Csoszánsszky Imre**

születési év: 1938

temetés ideje: 2013. január 9.

† **Juhász Máténé (sz. Véha Margit)**

születési év: 1919

temetés ideje: 2013. január 11.

† **Laczkó Ferenc**

születési év: 1924

temetés ideje: 2013. január 18.

† **Bán Jánosné (sz. Hádler Ilona)**

születési év: 1919

temetés ideje: 2013. február 8.

■ **március 21. csütörtök:** NABIT;

■ **március 28. csütörtök:** nagycsütörtöki virasztás az ócsai erdőben.

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptáródba!!!)

■ **április 6. szombat:** plébániai bál.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Knáb József (K. J.), Nagy Józsefné Gizi (N. J. G.), Szegedi Katalin (Sz. K.)

Fotók:

Barkó Családi Archívum, Kollányi Gergő, Sárkány György, Viola Zsolt
A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com